

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:
B á r v á r t h G y u l a .

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Nemzetiségi mozgalom.

Valjuk meg őszintén, bizonyos fokig nagyon önzők vagyunk mi magyarok. Szeretjük hangsúlyozni egységes magyar hazánkat s annak még egységesebb társadalmát ilyenkor aztán hévvel és tüzzel kardoskodunk mellette, jólehet gyöngeségünknek épp ez a legerősebb jele.

Kezdünk volt akciókat a nemzetiségi mozgalom ellen, abban maradt az is. Abban maradt, de korántsem a gonosz czélú mozgalom, csak a mi mozgalmunk. Sajnos megvan az a súlyos hibánk, hogy érdeklődésünket egy tárgy csak addig bírja, amíg új. S amely lelkesült erővel küzdünk mindazért, a mi új, épp oly közönynyel viseltetünk avval, ha ujszerűségét elvesztette. Már mi csak ilyenek vagyunk.

Nem is czélunk, hogy megmászítsuk ezen súlyos állapotot, jól tudjuk sokkal radikálisabb eszköz is eltompulna ennek ellenében. De viszont kötelességünk is felhívni a hazafiui keblek figyelmét a veszedelmes mótelyre, amely irtoztos dühvel ront társadalmi egységünk életére.

Mert ne áltassuk magunkat. Ez a legnagyobb bűn, mert ez szüli a tehetetlenséget, a tunyaságot. Egy nemzet létérdeke pedig nagyon is függ ezen körülményektől.

A nemzetiségi mozgalom nem elhanyagolható társadalmi kérdés. Veszedelmes ez már akkor is, midőn még keletkező félben van. A mienkről sajnos, a legjobb akarattal sem mondhatnók el ugyanezt.

Megérett már nagyon is, sokszor tapasztalhattuk. A legnagyobb baj pedig az, hogy csaknem körülöveznek

bennünket ezek ádáz állambontó, átkozott céljukkal. Tehetetlenségünk pedig legmegdöbbentőbb ott, ahol az idegen befolyás szítja ezen mérget testünkben, szemekláltára, megboszulatlanul.

Ime egy példa a héten játszódott le előttünk. Hallottunk képtelennél képtelenebb, vakmerőbbnél, vakmerőbb dolgokat, a törvényszék termeiben. S hogy épen itt halhattuk, örvedetesebb az igazságosság szempontjából. Ez csak egy eset a sok közüls csaknem a legenyhébb. Pedig elég súlyos ez is.

A nemzeti erőmérő: a nemzeti összetartás, a nemzeti egység. Az egy nemzetiségű állam sokkal hatalmasabb, mindenkor több sikerrel végezhet, mer hiányzik az állambontó erő, amely ezt gátolja. Tekintsünk csak a legszerencsésebb Franciaországra. Ügyes-bajos dolgait nem kell halasztani holmi nemzetellenes bajok miatt. Ott azt nem

Véres Gloria

— A Délsomogy eredeti tárczája. —

Irta: **Tábori Róbert.**

(Folytatás).

Másnap mikor Meerheim eljött a vászárért így szóltam hozzá:

— A neje lesznek. De csak két feltétel mellett. — Mindenre ráállok.

— Az első az, hogy az esküvő egy hét múlva legyen meg. Nem akarom, hogy atyámat sokáig kinozza. A másik pedig, hogy nyomban az esküvő után messzire elutazzunk innen és hogy ön aztán még egy hét időt enged ifju álomképem megsiratására és eltemetésére.

Elfogadom mindkét feltételt, de ma-

gam is szabok egy feltételt: a hamis váltókat csak akkor adom vissza atyjának, ha visszatérünk a nászutazásból.

Ez az ember okosabb volt mint én. Belátott a lelkembe.

Elutaztunk. Trieszten és Velenczén át Nápoly felé tartottunk. Meerheim csak akkor beszélt velem, ha okvetlenül szüksége volt. Máskülönb magamra hagyott. De az együttlét rövid perceiben is éreztem perzselő tekintetét és tudtam, hogy nem számíthatok nála irgalomra, be fogja rajtam hajtani a váltságdíjját kimélet nélkül.

Pedig én el voltam tökélve, hogy megcsalom reményét.

Tudtam, hogy a váltók nála vannak. Néha mikor magunkra maradtunk, kivette azokat tárczájából, és lassu kiszámított mozdulattal csusztatta keresztül ujjain, egy-

egy csavarással a hüvelyk szoriton.

Jól emlékszem még arra az éjszakára, amikor Milánóból elindultunk a gyorsvonaton. Amint a kupéba léptünk közönyös arcz kifejezéssel fordult hozzám és csak annyit mondott: — Holnap letelik a hét.

Aztán kiment a koesi folyosójára és szivarra gyújtott. Molón pőfékelt és szemei sajátságosan csillogtak. Arczának kifejezése olyan volt, mint a nagyon éhes emberé.

Ónos esős éjszaka volt. A merre a vonat vágatott, utszéli tócsákban tükrözött a lokomobil tüzfénye. Elővettem a vasuti kalauzt és lapozgattam benne. Rátaláltam arra az állomásra ahol a másik gyorsvonat keresztezi a mienket és tekintetem bizonyos megnyugvással pibent meg a nevén.

Ah, kedves Meerheim úr, ön nagyon fog csalatkozni! Aldozata kisiklik a kezéből.

A hirneves Béka boltosnál Pécsett

Az új esztendő alkalmával rendkívül olcsó árért kapható valódi szép Blous ruhára való selyem 40 kr. méterje, finom **Tenis flanel** 16 kr., továbbá **női ruhaszövetek** 20 kr. 25—30 és feljebb. Szönyegek mindenféle nagyságban 1 frt. 50 kr. és feljebb.

ismerik. Innen magyarázható aztán az az erős átalakító erő is, a melyet az idegen népekre gyakorolnak. Nálunk ennek halvány fogalma sincs. De ne is hasonlítsuk magunkat a nagy Franciaországhoz, legalább ebben a tekintetben ne.

A nemzetiségi mozgalom ha már más következményekkel nem is jár, gátolja a nemzeti haladást az ideális egységes, nemzeti államiság alakulása felé. Pedig ez súlyos hiba.

A XIX század szülötte volt a nemzetiségi eszme. Ezé a koré a nemzetiségi eszme élesztgetése. S azóta élesztgetik azt mesterségesen. A nemzetiségi mozgalom pedig vegetál, hol ki alszik csendesen s aztán újra lobban egyet, ég és pislog. De gátolja folyton a nemzetet előrehaladásában, mert mert egyik kezének állandóan kötve kell lenni, hogy a másik szabadon mozgathasson. Félerő fél munkával jár, a nemzetnek nagy kárára.

Ezen segíteni kell! Elvégre elég idő volt ezeregynéhány esztendő, hogy méltó okulásul szolgáljon, miszerint ez a haza nem tarthat fenn más népet mint magyart s nem is létezhet itt más állam mint a magyar, de csak magyar. Intő példának elég a sok vi-

szontagságban itt töltött ezer esztendő. Ha pedig nem, akkor erős kézzel, azzá kell tenni! . . .

A szigetvári izr. nőegylet álarczos és jelmez estélye.

A szigetvári izraelita nőegylet szombaton, január hó 31-én, rendezte a „Korona” szálloda nagytermében álarczos és jelmez estélyét. A nagyszámú álarcz és jelmezestélyes sűrű forgása, kik között igazán sok szépet, esinosat, eredetit és érdekeset láttunk, festői látványt tártak elénk, emelve a hangulatot és fokozva a sikert minden tekintetben. Kedélyes vig mulatság volt ez, mit leginkább bizonyít az a körülmény, hogy a közönség reggeli 6 óráig együtt maradt, ekkor sem akarva még a szakadatlan tánczólást abbahagyni. Nagyon sokan voltak ez estélyen és így a nőegylet mulatsága az idén is mint mindenkor, úgy erkölcsileg mint anyagilag fényesen sikerült. Apróhirdetés címén helyi-érdekű lap is lett a nőegylet javára árusítva. — A tiszta jövedelem 275 korona.

Jelmezben és álarczban voltak: Bux Karolin (Biesérd) magyar menyecske ugy-szintén Freiszberger Gyuláné, Grünhuth Olga (Nyár), Kreisler Netta (Bares) japán. Klein Malvin (Apróhirdetés), Kürschner Jerta (Siklós vadász), Kopácsy Nándorné (Vereshaju), Kasztl Zseni (Lepke), Laufer Rózsi (Merkur), Lewin Kornel (Baba) Mautner Irma

(Magyarleány), Mautner Sera (Halászleány) Mautner Mariska (Csillag), Pollák Margit (Matróz), Roth Rózika (Csillag) Schlezinger J. (Bares, cigányleány) Schwarz Paula (Szegefű) Steiner Józsa (Tavas), Vaskó Mariska (Csillag), Volk Meláni (Czigányleány), Weisz Irén (Piroska), Fischer Jenő (Reklam) Katona Lajos (Apróhirdetés), Laufer Jenő (Francia tisz), Singer Béla (Gigerli), Schlesinger A. (Bares, esikos). Ott voltak még leányok Fischer nővérek, Hoffmann Rózsa és Adél, Kajdi Mariska (Botyka), Löwenstein Ilona (Siklós) Maurer Amáli, Mauthner nővérek (Gy.-Mellék), Nagy Mariska (Szentegát) Osesodál Margit, Schwarz Aranka, (Siklós), Tursics Jolán, Wolf Sári (Molvány), Wertheim M. (Bares). A négyeseket 60 pár tánczolta.

Felülfizettek ez estélyen: dr. Kriszt Béla, Böhm Amáli, 6—6 kor. Honig M. L., Honig Aladár, dr. Berkes Mór, Rechnitzer Sándor, 5—5 kor, Hoch Ignác, Fuchs Zsigmond, Visy Sándor, Osesodál János, Weisz Vilmos, Fischmann Adolf 4—4 kor. Fuchs Mór, Ferencz Dávid, Kohn Ignác 3—3 kor. dr. Mandl Ármán, Kohn Lipót Ehrenfeld Vilmos, Verbóczy János, Osesodál Gusztáv, Salamon Jenő, Deutsch Aladár, Blau Bernát, dr. Hoffmann Jakab, Singer Ármán, Nicsovics Vazul 2—2 korona. Wolf Lipót, Fried Nándor, Laufer Jenő, Schwarz Ignác, Roth Ignác Morgenstern Mór, Maurer Jánosné, Tursics Gyuláné, Kaufman Izidor, Singer Benő, Lewin Dávid, Steiner Miksa, Klein Károly, Ullmann Zsigmond. 1—1 kor.

R.

Csak azt sajnálom, hogy nem láthatom arczának kifejezését, mikor a testemen végig gázolnak a nehéz kerekek.

Bizony mondom, ezt a kárptólást megadhatná nekem a gondviselés! Hogy kaczagnék kinjaim közepett, hogy rugnám szemébe ennek az embernek az undort, a melyet érzek.

A mi vonatunk másfél perczezel előbb érkezett az állomásra. Kimentem a folyosóra és intettem a kalauznak, hogy nyissa ki a kupé ajtaját, mert le akarok szállni.

Majd ha a másik vonat is megérkezett — válaszolt sebtiben a derék fiu — addig nem szabad a vágányon keresztül menni.

Megvártam, míg odább állott, aztán kihajoltam a leeresztett ablakon és kinyitottam a biztonsági zárt. Épen leakartam lépni, mikor hátulról megérintették vállaimat.

Csak arra figyelmeztetem edesem, monda halkan Meerheim, hogy engem nem lehet megcsalni.

Ha Ön azt megteszi, amire gondol, egy hét múlva becsukatom az öreget.

S kivette a zsebéből a tárczát, abból a váltókat és lassu, kiszámított mozdulattal simított rajtuk végig.

Odakaptam és kirántottam a kezéből a papirokat Isten látja a lelkeket, nem volt az a mozdulat előre tervezve, hanem csak olyan, mint mikor egy kést látunk a fejünk fölött villogni és belekapunk az élébe is, ne hogy megszelbezzon.

De mikor a markomban éreztem a kintző eszközt, mellyel ez az ember két hét óta halálra gyötört, feltámadt bennem a tudat, hogy már most csak tőlem függ, hogy elmuljek a veszély. Amott közeledik vágatva a másik gyorsvonat. . . .

Rohantam a sinek felé. Meerheim utánam. Utólért és derékon kapott.

— Lásna, kigalambom, — gonyolódott. — Hát maga ehhez is ért? Adja csak szépen vissza a váltókat!

Vasmarka alatt megroppant a karsontom. A fájdalom miatt, csaknem elvesztetem eszméletemet, de felülkerekedett csakhamar a dühös harag.

Nyomorult hóhér! — kiállítottam haljunk hát meg együtt.

S óriás erővel kirántottam kezemet fogásából, két karomat a nyaka közé fontam, magamhoz öleltem és szorítottam őt mint egy szerelmes hitveshez illik.

A gyorsvonat már csak száz lépésnyire volt tőlünk. Egy vasuti hivatalnok észrevette, hogy a sineken állok és rémülten int felém, hogy menjek el onnan.

De én csak fogtam a velem küzdő embert és huztam beljebb. Gyönyörködtem a halálos kín kifejezésében, mely arczát eltorzította. Röpké, pillanatnyi gyönyör volt ez csak, de nekem elég egy egész életre.

Már csak ötven lépésre volt a vonat. Meerheim lehajolt és beleharapott a karomba. . . . ott, ahol a vastagbőr kezdődik.

Felsziszszentem és elboacsajtottam. . . . Meglökött. . . . Éreztem hogy két-három lépésnyire hátrafelé tántorodtam. . . . De ugyanakkor azt is láttam, hogy a lökés ereje kihozta őt az egyensúlyból. . . . előre bukott. . . . fejfelé a sinek közé.

Mikor magamhoz tértem, orvosi kezelés alatt voltam. S hallottam, amint valaki elbeszélte:

— Láttam, kérem, amint ez az ur erőnek erejével nekiment a vonatnak. Ez a szegény asszonyosság vissza akarta tartani, de ő ellökte magától és a sinekre bukott. Megfigyeltem, mióta Milánóból elindultunk és mindjárt gondoltam, hogy nem tőri jőben a fejét. Olyan izgatott volt, mint aki nincs egészen az eszén.

Ennek az egyszerű embernek a tevédése mentett meg attól, hogy nem kellett a bíróság előtt megjelennem. De én jól tudom hogy Meerheim nem volt öngyilkos, hanem én öltem meg, s nem is érzek magamban semmi lelkifurdalást. Megtenném most is, amit akkor tettem.

A férfi is fölneztet hozzá. Ugy tetszet neki, mintha a lámpa fénye véres glóriát szőne a nő feje köré. Összeborzadt, megérintette a kalapját bucsuzóul és elment szó nélkül.

. . . . Az egyik ment jobbra, a másik balra.

Vége.

H I R E K.

— **A jótékony ker. nőegylet** tegnapeste tartotta az Olvasó-egylet helyiségeiben jól sikerült multságát. Midőn e sorokat írjuk még a műkedvelői előadás folyik. A szép számu közönség jól érzi magát. Azt hisszük, hogy a multság a reggeli órákig eltart. Lapunk jövő számában részletes tudósítással szolgálunk t. olvasóinknak.

— **Lakodalmások mint tüzoltók.** Czfira és könnyen végzetessé válható eset történt, Csütörtökön Mozságon Mészáros János házában, ki fia lakodalmát tartotta. Ilyen alkalomkor természetesen nagyobb tüzet raknak a tűzhelyeken így történt itt is és a tűzhelyről a padlásra felpatanó szikrától az ott felhalmozott kukoriceza csutka tüzet fogott és égett. Erről azonban a lakodalmás nép mit sem tudott mindaddig, míg valami zuhanást nem halottak a szoba padlására. Felsiettek és rémülve látták, hogy a padlás már lángban állott. A zuhanást pedig az okozta, hogy a füstre tett sonkák és oldalasok zsinege elégett úgy a hus lepotyant és a padlásra esett. A mulatók nem vették el lélekjelenetüket, hanem nyomban átvedlettek tüzoltókká és így sikerült nekik a tüzet eloltani.

— **Béreltek** még a szini előadásokra: Horácsék Endre, Neu Dezső, Salamon Jenő, Pents Márton és Ullmann Zsigmond. Összesen 51 bérelt van.

— **Érdekes kitüntetés érte Pécs városa** egyik legjelesebb fényképészét. Tegnapi postával érkezett Alesuthról egy ajánlott — levél Boronkay B. Béla műterméhez, melynek következő tartalma van:

Ikt. 188/1903. szám.

József főherceg ur cs. és kir. fensége
titkári hivatala.

Tek.

Boronkay Benő Béla urnak

Pécselt.

Va szerencsém értesíteni, miszerint ő császári és királyi Fensége József főherceg ur a „Főhercegi udvari szállítói“ czim használatát legkegyesebben engedélyezni méltóztatott.

Alsuth 1903 január 24.

Legfensőbb megbizásból

Unterandar

udvari tanácsos.

A pécsi csaló banda ismét működik. Furfangos módon csapta be Zsirmon László tormási bérest Póré József Farkas zsidóti rovott multu egyén. Ugyanis hamis illetve reklám hirdetésekért vásárolt tőle 6 drb. sertetést 180 koronáért. A százasoknak vélt papírból Zsirmon még egy drb. jó 20 kort. vissza is adott. Farkas, magát Deres János okorági lakosnak mondta. A becsapott Zsirmon a csalásra úgy jött rá hogy a bakóczai postán felakarta váltani a reklám jegyet. De ott felvilágosították, hogy ez nem pénz. A szegény ember nem esett kétségbe, hanem jelentést tett mindenfelé így Szigetvárott is. Ez volt a szerencséje, mert itt felismerte

Farkast, kit a csendőrség le is tartóztatott és a főszolgabíró elé kísért, Farkas a vallatás során beismerte tettét és elmondta, hogy a környékből egy jó módu polgár ember kihez valami özv. *Sneider* Istvánné helybeli kofa ment pénzt kínálni adta az utasítást kivel be is mentek mindhárman Pécsre és ott a vasfürdő melletti réten este felé *Hosszu* István pécsi lakos *Schneider* né ismerőse 25 frtért adott is Farkasnak egy 100-as formájú papírt. A vizsgálatot *Heggyessy* János főszolgabíró vezette a tőle már megszokott erélylyel és tapintattal. Sikerült is a nyomozáskor *Araes* István zsidóti kanásznál és Farkasnál 4 drb. disznót megtalálni, de kettőt már eladtak a beczefai koresmárosnak. A sertéseket a főbíró midőn *Béres* csendőr őrmesterrel a helyszínén megjelent vissza adatta igaz tulajdonosának. Érdekes, hogy *Hosszu* István a főcsaló mindent konokul tagad. Az iratokat átteszik pécsi kir. ügyészséghez.

— **300 Gyermekek kitüntetése.** Érdekes mozgalom indult meg tavaly Budapesten, hogy az iskolás gyermekeket szabad óráikba a virágneveléssel foglalkoztassák — Ezen nagy jelentőségű eszme lelkes előharczósa *Mautner* Ödön cs. és kir. udvari magkereskedő, ki már 1901-ben több ezer növényt osztott ki továbbnevelésre gyermekek közt, most pedig diszes éremmel díjazta mindazokat, kik a legjobban nevelt és ápolt virágokat mutatták be. — Mint értesülünk e héten ismét 5000 cserép jácintot osztott ki közöttük *Mautner* Ödön, kinek a kertészet terén már annyi áldásos és szép közhasznú intézmény létrejöttét köszönhetjük. — *Mautner* nemcsak az ő ismert áldozatkészségével, hanem magvainak kitűnő minőségével, is részvételével az általános elismerésre és büszkén vallhatjuk, hogy Europa három elsőrangú és legnagyobb magkereskedőinek egyike *Mautner* Ödön. — T. olvasóink b. figyelmébe ajánljuk legujabban megjelent igen gazdag tartalmu képes magárjegyzékét, melyet szívesen ingyen küld az érdeklődőknek.

— **A rendes ember.** Szászországban történt az alábbi multságos eset. Uj vasut vonalat akartak építeni, mely egy öreg ember udvarán ment volna keresztül. Megindult a kisajátítási eljárás. — Megidéztek az öreget.

— Uj vonatot fognak építeni mondták neki.

— Jól van.

— De a vonat a maga udvarán fog keresztül menni

— Jól van.

— Nincs semmi megjegyzése?

— De van — szól az öreg. — Azt az egyet kikötöm hogy a vonat csak este kilencz óráig közlekedjék.

— Miért?

— Azért, mert én este kilenczkor lefekszem és nem kelek föl semmiért sem, hogy a vasut előtt kinyissam a kaput.

Heti műsor. Fehér Károly színtársulatának jövő heti műsora a következő: Hétfőn Képviselő ur. Kedden Házasodjunk, Szerdán Kurucz feja Dávid, Csütörtök Szultán, Péntek zóna előadás, Szombat, Sviha-kok Vasárnap Régi szórótó.

— **Körözött tolvajok.** *Ungár* Ármin 28 éves kereskedősegéd ellen bocsájtotta ki a kaposvári kir. törvényszék a nyomozó levelet. Mert *Ungár* szolgálatadójának bizalmával csunyánul visszaélt és tőle 39 drb. színes selyem fejkendőt és 20 drb. fekete selyem kendőt és 5 méter kék virágos selyem kendőt 300 kor. értékben ollopot és megszökött. Különös ismertető jele, hogy a magyar nyelvet tót kiejtéssel beszéli. — Ugyancsak tolvajlás miatt köröztetik *Kálmán* Sándor csakadiai születésű ujfalusi illetőségű egyént is, ki ismeretlen helyre távozott.

Színház.

Fehér Károly színtársulata Szigetvárott.

Hosszu idő óta végre valahára egy tisztességes színtársulat érkezett városunkba.

Sokan kételkedve fogadták a bérlet gyűjtő titkár, — de azért mégis igen szép számu bérlet gyűlt össze.

A mi nagyonis örömünkre szolgál, mert egyrészt lehetővé tették a t. bérlők és a színház látogató közönség, hogy városunkban egy jó, mondhatnók kitűnő társulat működik. Az igazgató szavát állja, és csupa ujdonságot adott elő. Eddig még megvagyunk velük elégedve. — S a szép számu színpártoló közönség láttára jól eső öröm tölt el bennünket mert mintha újból látnók a régi 15-20 évvel ezelőtti szigetvári publikumot meglevenedni, kik közül a vezető emberek a művelt közönséggel karöltve buzgolkodtak azon, hogy a társulat 1 hónapot is kihuzott nálunk. — Nos hát hisszük, hogy a jelenben is így lesz. Mert bármennyire szegénynek is vallja magát művelt közönségünk jó része, nem hisszük annyira szegénynek, hogy csekély áldozattal ne vágynak egy kis szellemi táplálékra is.

Az első bérlet szépen sikerült. Reméljük, hogy a második is be fog válni. — Már csak azért is kell, hogy beváljon mert ritkán van alkalmunk ilyen társulathoz. És szeretnők, ha a közönség rá czáfolna ezáltal egyesekre, kik még alig ismerhetik a helyi viszonyokat, már is véleményt mernek nyilvánítani a szigetvári publikum nevében. Hogy ezek a kik a magyar színészetet a művelődés eme legfontosabb ágát feleslegesnek tartják nálunk, igazán kudarczot valljanak. És ne hagyjuk magunkat lesajnálni oly formán, hogy a szigetvári közönségnek nem való színház, mert ez merész kijelentés és egy cseppet sem kompetens.

Miután a vidéken is mind erősebben nyilvánul az az örvendetes jelenség, mely a vidék hétköznapi társadalmi életébe beleviszi a művészetet, tehát legyen ugy nálunk is. Tegye lehetővé a t. közönség azt, hogy e város falai közé többé ripacstruppok ne kerülhessenek, hanem jól szervezett társulat működjék nálunk.

Mert a kisebb városok intelligenciája semmiféle morális tekintetben sem áll mögötte a fővárosnak, sőt a lelkesedés a hazafias érzés dolgában nem egyszer felül is mulja. És itt nálunk ugyanilyen joggal igényel-

hetik a művészetet, mint a nagyobb vidéki s a fővárosban s el kell jönnie az időnek, midőn ezek az igények minden irányában kielégítést nyernek.

Ezt pedig könnyen elérhetjük, csak egy kis jó akarat kell hozzá.

E héten előadott darabokról a következőleg számolunk be t olvasóinknak:

Bemutató előadásul *Kadét kisasszony* 3 felv. operette került színre. Kötő-összjáték, jeles énekes erők, szabatos zenéi kíséret jellemzik a mindenben sikerült alakításokat. *Tury Mariska*, *M. Erdélyi Kornél*, *P. Szepesi Paula*, *Miklós Gábor*, *Dobos Nándor*, *Székely Sándor* valóban kielégítettek kitűnő játékkal és énekükkel annak a közönségnek igényeit, mely a társulatra kíváncsi volt és igazán élvezni tudta a jeles előadást.

Hétfőn *A mit az erdő mesél* Géczy István 3 felv. népszínművét adták meglehetősen sikerrel. Ez estén különösen kitűnt *Kovács Gyula*, mint *Bacsó János* kibenedék jellemzését ismerünk, szerepét teljesen átérzi és dolgozik. Kató *Tury Mariska* játszta szépen, csak egyik ének száma nem sikerült, mert a szöveg ismeretlen volt még előtte. *Ficzere Tamást Miklós* a rendező játszta remek alakítással. Az igazgató pedig *Sütő erdész* szerepében ért el sikert. Jók voltak még *B. Bánfalvy Etel*, *Bátory Béla* és *Székely Sándor*.

Kedden *Guthi és Rákosi* irócég kitűnő vigjátéka a *Sasok* került színre. Nó hát ez a darab úgy ment mint a karikacsapás *A közönséget* mindvégig általános derűségben tartották a szereplők, miért is tapsokban nem volt hiány. Különösen *Miklós* mint *Bukics rajzoló* volt elemében és páratlan humorával mindig megnevettette a publikumot. *Dobos Nándor* egy vén rouét ábrázolt kitűnően. *Kovács Gyula* pedig a feltékeny férj szerepét játszta hatással. Jók voltak *Vécsy Ilona*, *Zilahy és Miklós Irénke*.

Szerdán *Ocskay brigádos* Herczeg Ferenc történelmi színművét láttuk elég jól előadva. *Ocskayt Fehér* igazgató játszta nagy hatással, míg *Tisza Ilonát Vécsy Ilona* személyesítette híven és jól. *Piber vikárius* szerepében kitűnt *Bátory Béla*. Szörényi századost *Miklós* játszta a tőle megszokott ügyességgel. *Ozorozyt Kolozsváry* adta meglehetősen jól. *Ruhák, díszletek, szépek* jók. Ez estén zsufolt ház előtt játsztak művészeink. Tapsokban nem volt hiány.

Csütörtökön a *Kisalamusi* előadásán különösen *Tury Mariska* és *Dobos Nándor* tüntették ki magukat. *Tury Mariska* énekét hallgatni valóban műveltség volt. Meg kell említenünk még *Miklósyt* és *Bátoryt*, kik mindenképpen nagyban hozzá járultak az est sikeréhez, jöhetnek ez utóbbinak rövid szerepe volt. *Kolozsváryt* pedig jó akaratulag figyelmeztetjük, hogy máskor jobban vigyázzon és ne vágjon bele partnere szerepébe.

Péntek *A páholly* 3 felv. bohózatot adták. A remek bohózat ugyancsak próbára tette nevető idegeinket. Sokan azt hitték, hogy a darab frivol lesz, s ezért távol tartották magukat. Pedig kár volt, mert a darab ép-

pen nem pikáns. Külömben társulatunk tagjai a darabok erősebb részeit diskkrét játékkal bizonyos fátyollal vonják be, mi igazán dicséretes. — A társulat valóban művész erőt bír *Miklósyt*ban ki minden szerepében kiváló jelét adja tudásának. Méltó partnere volt *Dobos*, kit a közönség mókáiért igazán megszeretett. *P. Szepesy Paula Vécsy Ilona* és *Bátory Béla* is hozzá járultak a sikerhez valamint *Daczó Vilma* *Borbála* szakácsné szerepében.

Szombaton d. u. *Petőfi* élete és halála ment a tanuló ifjúságnak. Este pedig *Szulamith* felhelyárakkal.

Ma vasárnap d. u. zóna. *Peleskei nótárius*, este pedig *Flórika* szerepében (ujdonság) román népszínmű került színre rendes helyárakkal.

B.

CSARNOK.

Családi kép.

— Modern rém-opera. —

Személyek: *Férj*, *Feleség*, *Házibarát*

Férj: (indulófélben.)

Haragszik a feleségem.

Azért támadt kedvem nekem . . .

Ha haragszik majd megbékül.

Ha nem békül, majd megkékül. (El.)

Feleség: (magában.)

Ha te tudnád, a mit én.

Ki babája vagyok én?!

Házibarát: (megjelenik az ablak alatt.)

Megállók az udvarodon.

Betekintek ablakodon.

Feleség:

Gyere be rózsám, gyere be,

Csak magam vagyok idebe.

Házibarát: (bemászik az ablakon.)

Ledöntöttem három cserép violát,

Megcsókolom kedves rózsám orcáját.

Feleség és házibarát: (ölelkeznek és csókolóznak.)

Ég a kunyhó, ropog a nád,
Szorítsd hozzád ezt a barnát. (Csend.)

Házibarát:

Felkötöm a rézsarkanytyum.

Már én innen elmegyek.

Feleség:

Ne menj el, maradj itt.

Majd meglátod jobb lesz itt.

Férj: (az előszobában dörögve.)

Ki van itt, ki volt itt.

Kinek a subája maradt itt?

Feleség: (megijedve.)

Sötét felhők tomposulnak az égen.

Keserves lesz énekem az életem.

Házibarát: (színtelen ijedten.)

Elmennék én, de nem tudom hová, hová?

Férj: (fenyegetően beront a szobába.)

Megverek valakit, vagy engem valaki

De az én rózsámat ne szeresse senki.

Házibarát:

Vagyok olyan legény, mint te;

Várok olyan rendet mint te.

Feleség: (sirva.)

Búra, búra, búbanatra születtem . . .

Házibarát: (vigasztalva.)

Ne sirj rózsám olyan keservesen,

Majd megsegít téged a jó Isten.

Férj: (dühösen.)

No nézzétek, az ebadta mindenét;

A nőt félti nem a maga életét. (Pofon

vágja a házi barátot.)

Házibarát:

Jaj de fáj, jaj de fáj . . .

Feleség:

Hej ha én ezt tudtam volna,

Tudom nem így tettem volna.

Férj: (a feleségéhez.)

Megérem még azt az időt,

Sirva még el házam előtt.

Feleség:

Nem, nem, nem, nem megyek én innem el,

Míg a házigazda furkósbottal ki nem ver.

Házibarát: (magában.)

Jó lesz nekem menekülni e tájról,

Míg a gazda le nem ver a lábomról. (Kigurik az ablakon.)

Férj:

Ejnye adta kis legénye,

Még mi nem jut az eszébe.

Feleség:

Édes uram, édes uram, csak az a kérésem,

Ezt a kicsi hütlenséget bocsássá meg nekem.

Férj:

Felednék, felednék, de nem tudlak feledni

Miért is tudlak olyan nagyon, oly igazán szeretni. (Kibékülnek.)

Férj feleség: (megölelik egymást.)

Ugy élek én a rózsámmal,

Mint a galamb a párjával.

(Függöny.)

Alí.

Kiadja a szerkesztőség

14 v. sz.

1903

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbíróóság 1902. V. 620/1 számú végzésével dr. Spieler Jenő ügyvéd által képviselt König Vilmos javára Vertheim Szidónia ellen 361 korona 25 fillér tőkekövetelés és jár. erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság felül foglalt és 2340 kor. becsült rőfös árúk és 3 varrógéből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az 1903. V. 11 sz. kiküldő végzése folytán a helyszínen, vagyis **Barcsón alperesnő lakásán** illetve üzletében leendő eszközzésére 1903. évi február hó 9-ik napjának d. e. 11/2 órája határidőül kitűzöttik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108. §-ai értelmében keszpenzlizetes mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korában eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik,

Megvételre kerestetik
egy pár 15 $\frac{1}{3}$ – 16 markos

JÓ HINTÓ LÓ

Ár lehet 1000 koronáig.

Czim: A kiadóhivatalban.

Eladó szőlő birtok.

A zsidóti alsó hegyen 2 holdnál nagyobb szőlő a rajta lévő présházzal és felszereléssel eladó.

Értekezhetni lehet a tulajdonossal

Czim özv. Friedl Antalnén
Somogy Tarnócza. (puszta.)

Csinos kis hajtó kocsi

teljesen jó karban egy vagy két ló után használható,
helyszüke miatt olcsón eladó.

Czim: a kiadóhivatalban.

Unhert Antal temetkezési vállalata, Szigetvár.

Elvállal hulla szállítást vasuton és saját gyászkoecsián, minden irányban.

Raktáron tart:

ércz és fa koporsókat, sirkoszorúkat és szemfedőket nagy választékban.

Különösen ajánlja ércz koporsóit, melyek a földbe temetve sem horpadnak össze.

Ruepprecht testvérek

PÉCSETT.

Ajánlják legjobb minőségű saját gyárukban készülő következő gépeket és tárgyakat.

Harangokat vasállványokkal,

vas és ércz öntéseket

tüzoltó gépeket és szerelvényeket,

kerti fecskendőket, kutakat, vízvezeteki és fürdő-berendezéseket

mosó és facsaró gépeket

borsajtó és szőlőmorzsolókat,

szőlőművelési és borászati gépeket,

tizedes és százados mérlegeket, malomgépeket és teljes berendezéseket

gőzgépeket és gőzkazánokat,

gazdasági és takarmány feldolgozó gépeket,
minden e szakmába vágó munkákat, javításokat és gépréseket.

Nyomatott Kozáry Ede gyorsajtóján Szigetvár

